

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Per a don Santiago de Riba

He vist amb satisfacció que el diputat provincial don Santiago de Riba i España ha publicat, en el número de «Gent d'Ara» del dia 30 de desembre últim, un article condensant unes manifestacions que en conversa particular m'havia avençat, relacionades amb procediments electorals davant les properes eleccions legislatives.

Repeteixo que ho he vist amb satisfacció, encara que sento certa desconfiança, perquè no estan d'acord amb les propagandes dels amics polítics de l'articulista al·ludit, ni amb els costums de la Lliga, ni fins amb certes manifestacions del propi senyor de Riba, arribades als meus oïts per conductes que mereixen tota classe de garanties i veracitat.

Però, en fi, donem-les per bones i diguem quelcom respecte les mateixes, permetent-nos que modestament sigui aquest article concreta i pública manifestació de nostra manera de apreciar-les i de nostre ferm propòsit de procedir.

Nosaltres, en aquest districte, i com fent-nos justícia—exposa el senyor de Riba,—no hem apel·lat mai a procediments electorals reprovables i no hem d'apel·lar-hi en l'avenir, sigui la que sigui la característica de l'ofensiva de nostres adversaris.

I aquesta manera de procedir, que és un sistema, ha nascut en absolut d'acord amb la característica de nostre credo, de nostres ideals i de nostra organització, que no ha tingut altre gènesi que la necessitat sentida per un estol de vallesans, encarnats amb el nostre districte, de redimir-lo d'una política apassionada i faltada de llealtat i de franquesa; supeditada sols a problemes, que si bé tenen una gran importància gene-

ral, per molta que sigui aquesta, no hi ha dret a que sigui això motiu per a oblidar, i hasta despreciar, a aquells que, per ésser de casa nostra, deuen tenir, per a nosaltres, una suprema devoció i una més immediata necessitat.

Deixant de banda els jocs de paraules utilitzats per la Lliga en emetre adjectius sense cap fonament real per a combatre'ns, nostra política, en tot quant afecta a aquest districte, té, ha tingut i tindrà un punt de mira únic, que si els veritables regionalistes volguessin o els sigués permès fer honor a la sinceritat, haurien de reconèixer que encarnen unes pretensions polítiques circumscrites a un límit que cap desorb poden representar per als altres problemes, quina defensa ha de estar encarregada a un sector polític i que cap representació singular pot admetre's que difineixi, ni en favor ni en contra.

Seguint, amb el respecte que es mereixen, les opinions de nostres adversaris, i enterant-nos municiosament, com és nostra obligació, de tot quant se vessa al públic contradint a nostra política, hem observat que vol distreure's l'atenció del districte portant a la palestra coses que en res afecten les obligacions que tenim contretes per a cuidar dels interessos del mateix, i que totes les campanyes tendencioses i sense cap base seriosa, es dirigeixen a combatre intervencions públiques fetes en lloc més enlairat, on segurament, en ésser recollides tal i com ho havien d'ésser, no meresqueren els honors de la controvèrsia.

Si tenim, doncs, el convenciment d'haver complert, nostres representacions, en tot moment i amb tota cura, els deures contrets, just és que aspirem, després de l'autoritzada ratificació, emesa, solemnement per

nostres amics del districte, a aconseguir en bona lluita que'l cos electoral ens la ratifiqui també. I, davant d'aquest convenciment, i davant de nostra història en aquests afers, pot creure's possible una ofuscació de nostra consciència que tirés per terra d'una vegada i per a sempre, aquest sagrat puritanisme nostre que ens ha permès actuar amb tota independència i amb el cap tan alt com pot posar-se quan se sap que, per molt gran que sigui la passió política, no pot haver-hi un sol motiu justificat que oposar i que atenti a nostra honorada actuació?

Nosaltres també, per amor al districte on hem nascut, per respecte a la dignitat dels electors i per pròpia estimació, ni ara ni mai posarem en pràctica procediments reprovables, i esperem amb tranquil·litat, amb tota la tranquil·litat de l'ànima, el fallo que en son dia emiteixin les urnes, lliures els electors de tota classe de coaccions.

I si fos possible controlar i jutjar el procedir d'uns i altres, amb autorització i compromís per a castigar a aquell que així no ho fés, no hi hauria inconvenient en signar-ho, amb tantes garanties com s'estimeixin necessàries.

Però jo tinc de dir al senyor de Riba que en aquest tribunal (si actúés), podria aportar-hi dades que demostrarien que no té tant respecte a la lluita electoral com pública. Hi ha moltes maneres d'exigir i coaccionar per a captar-se vots, i algunes tan reprovables com ho pugui ésser la de comprar-los amb diners; i amb això, sigui dit amb la consideració deguda, no hi tenen, els regionalistes, mira de cap mena.

Oblideu les cotitzacions de vots, quasi públiques, que han fet i venen fent davant les necessitats del districte, en matèria tan formidament

com les vies de comunicació? Oblideu l'intent, ben recent, per cert, de volguer comprar l'influència d'un ferm i llealíssim amic nostre, oferint-li una credencial?...

Permeteu-me, doncs, que us diga que aquest procedir no està pas d'acord amb el vostre mesurat article, i per això al començament d'aquest, dic, i ara repeteixo, que sento certa desconfiança envers el procedir que pregoneu.

Tant-debó que aquesta concepció meva hagués d'ésser rectificada; ho desitjo per al bé de tots. Si així no és, i, apesar de tot, nosaltres procedirem sempre amb respecte absolut a la Llei; però si nostres adversaris s'empenyessin en burlar-la, fent cas omís de la voluntat del cos electoral, la responsabilitat de nostra política, l'amor al districte i a nostra pròpia estimació, ens recordaria que els ciutadans tenen obligació d'anar a cercar justícia, quan els fassi falta; però que quan no's troba, s'imposa, sigui com sigui.

Que la rebel·lia és santa, quan la causa és justa.

FRANCISCO X. FLAQUER JUVANY
Diputat de la Mancomunitat de Catalunya

Eficacia de una ofensiva

La Prensa nacionalista de los diversos matices que aquí se publica comenta en sentido burlón los artículos que en diversos periódicos madrileños se vienen publicando a propósito de la nueva etapa de estridencias separatistas, prólogo obligado de todas las campañas electorales.

Ya era hora de que la Prensa de la capital de la Monarquía depusiera su indiferencia por los asuntos que afectan a la integridad de la Patria. La virtualidad de tan patriótica actitud la demuestra el hecho evidente e indiscutible de la división honda que se ha dibujado en el campo nacionalista.

Mientras los separatistas, que pregonan la licitud de sus doctrinas disolventes, arremeten contra lo que llaman el regionalismo auténtico, fildándolo de antinacionalista, porque pretenden hacer compatible la grandeza de Cataluña con la grandeza de España, los elementos afectos a la política que dirige Cambó, lejos de secundar esas actitudes estridentes, se limitan a dar la callada por respuesta a las acusaciones de los separatistas y a atribuir a una maniobra del Sr. Cierva los artículos de periódicos tan distanciados ideológicamente como «A. B. C.», «La Libertad», «El Imparcial», «La Correspondencia de España», «Informaciones», «El Mundo», «El Sol» y «La Epoca».

La prudente actitud de Cambó y sus amigos ante el doble dilema que se les ha planteado desde Madrid y desde Barcelona, pugna ostensiblemente con las campañas realizadas en otros tiempos por aquellos elementos en momentos decisivos para su partido.

La plenitud de dominio adquirido por la Lliga Regionalista en estos últimos años, al amparo de las situaciones excepcionales por que atravesaba Barcelona, ha sido el fulminante que ha hecho estallar, descomponiéndola, esa máquina infernal elaborada con fines utilitarios, que ha sido, y todavía es, a pesar de haberse iniciado su descomposición, el crisol donde se funden todos los movimientos encaminados, no a la consecución de un ideal, sino a satisfacer bajos móviles e inconfesables apetitos, aunque para ello se haya de sacrificar lo que debe ser más sagrado para los hombres: la Patria.

El equívoco que ha sostenido Cambó barajando a su antojo y según la conveniencia del momento los epítetos de regionalista y nacionalista, era expuesto a las situaciones más difíciles. Así, ahora resulta que creada por él lo que podríamos llamar una izquierda nacionalista atenta, como la propia «Lliga», a fines electorales, ambas fuerzas, positivas o ficticias, han de hallarse necesariamente enfrente porque de lo contrario la ficción de la nueva fuerza surgida enfrente de la ductilidad de la «Lliga», quedaría al descubierto. Nosotros, que calificamos de «escisión tremebunda» la que se produjo para los efectos ideológicos —ya que en los materiales continúan estrechamente unidos—, no titubeamos en vaticinar, para muy pronto, el descubrimiento total de la farsa, porque no somos de aquellos que pueden creer en la sinceridad de los ataques que se dirigen, por ejemplo, a Bertrán y Musitu cuando se deja de discutir a Cambó.

La farsa de esa política la pone de manifiesto el silencio vergonzante de quienes, queriendo pasar por políticos solventes, desencadenan, imprudentemente, conflictos que afectan por igual a la integridad de la Patria y a la seriedad intangible, para los creyentes, de la Iglesia. Cuando se desencadenan, por efecto de maniobras de partido, conflictos de esta naturaleza, los gestores de aquéllos tienen el deber de hablar claro, no hurtando a la opinión el juicio que les merecen los actos realizados a propósito de dichos conflictos por entidades como la Mancomunidad y como la grotesca «Unión Jurídica Catalana», en la que una influencia tan directa ejercen. ¿Es que ese silencio lo ha impuesto, con su actitud, un importantísimo sector de la Prensa madrileña, interpretando el sentir de la gran masa española? Esa es la creencia que en general aquí se tiene de la división, que estos días aparece acentuada, entre los intransigentes separatistas y los fildados de «humildísimos regionalistas auténticos».

ANGEL PRUNEDA

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45.212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la fradera de 567.547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertrán i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohò de la Lliga Regionalista

Malvats!!

Segueixen la sèrie d'atropells comesos pels lliguers d'aquest districte, en la seguretat que l'influència dels seus representants, empeltats sempre en les altes representacions de l'Estat, els dona.

La dèria malvada d'aquets mals catalans, no se sent satisfeta més que quan poden atropellar la sagrada independència ciutadana, important-los ben poc els remordiments de consciència, (si és que en tenen), davant de poder aconseguir ço que pretenen.

Prompte es farà interminable la llista d'horroros d'aquesta etapa, i res els atura. Com a famolencs es tiren damunt qui s'atreveix a no sucumbir a les seves exigències. I pensar que tot això que ara succeeix és una continuació dels procediments posats en pràctica des del mateix moment en que varen començar a actuar en la política d'aquest districte!

L'actor de la malifeta que avui hem de posar en coneixement de nostres llegidors, és el propietari de Bigas, don Pere Pineda, director del setmanari «Gent d'ara».

Vegi's si el cas és digne del despreci general.

El senyor Pineda, el dia de Sant Esteve, en el moment en que els seus parcers de Bigas anaren a sa casa a satisfer l'import de l'arrendament, va despedir a nostres estimats amics don Celestí Griera i don Gaietà Prim, dient-los: «Quedeu despedits; però si en les eleccions de diputats voteu la candidatura que jo us donaré, us permetré continuar conresant les terres».

De manera, que a uns honrats electors, que en ús del seu perfecte dret, quan arriba l'hora d'emetre el sufragi ho fan en la forma que els dicta la consciència, s'els castiga deixant-los sense manera de guanyar-se la vida, honradament, treballant, i pagant lo estipulat, exposant-los a veure les seves llars desolades per la misèria.

Malvats! Malvats!... I després voleu sentir (hipòcrites!), plaça de redemptors, tenint l'ànima més negra que una xemeneia, desitjosa només de satisfer, sia com sia, les ànsies de vostres migrats instints!..

I és aquesta l'idealitat que brindeu al poble, com a prova de la bondat de vostres idees? Si no en teniu ni n'heu tingut mai, d'idees! Si aquestes no hi caben dintre dels vostres cervells migrats!..

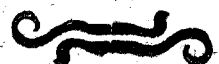
Pobres de nosaltres si no tinguessim la força de la nostra organització! El qui no us prestés vasallatge, hauria d'emigrar del districte.

Quin concepte en teniu de l'honradesa política? Quin respecte us mereix l'home honrat i digne que treballant fa la seva via i cuida atent la terra; i pagant puntualment, assoleix, a costa de tantes dificultats, els cabals necessaris per a son sosteniment?...

Vostre marxa despietada, atropelladora, de bogeria caciquista; sense entranyes; sense consideració de cap mena, per ella sola excusa nostra existència política. Els atropells mai han obert pas a les idees, ans al contrari, santifiquen els perseguits.

Aneu fent, doncs, que de tot va prenent nota el poble, i ja arribarà, si Déu ho vol, el dia de vostra expiació!..

Malvats! Malvats!! Sempre malvats!!!

Hipòcrita, més que hipòcrita!...

*Aunque te pongas en cruz
vestido de Nazareno
y me des las tres caídas,
en tus palabras no creo.*

Va venir-me a la memòria tan expressiva cançó popular, en llegir l'editorial de «Gent d'ara» del 30 del passat desembre, que firma el ja famós Don Santiago —quina mania en castellanitzar son nom!— i que porta per títol *nada menos* que «Puresa electoral». Així, tal com s'ona.

Es com si diguessim un avant projecte electoral, però *ful*, per a captivar a la galeria.

Diu que afortunadament, mai ha caigut Granollers, en matèria d'eleccions, en el rebaixament d'altres districtes i es deu —segons en Riba— a que no hi han hagut candidats de la Lliga que hagin volgut guanyar comprant conciències.

El pobre Don Santiago sembla que vingui de l'hort.

Des d'en Girona ençà, tots els lliguers que han representat en Corts nostre districte, ho han aconseguit per la força dels bitllets de Banc. Quí no recorda aquelles famoses eleccions, de quan la Solidaritat catalana, que foren conegudes per les dels *vint mil duros*? Quan les del nostre volgut amic el Marquès d'Olièrdola, quí ha oblidat que foren precises cinquanta mil pessetes per a mantenir una candidatura imaginària que els assegurés una majoria a la ciutat de Badalona? I recentment, en les últimes a Corts, en la memòria de tots està el què succeí amb aquella cèlebre *acta* que per uns milers de pessetes, contra la voluntat del poble, varen obtenir els representants del candidat regionalista.

Un home que coneix aitals procediments; que per *ells* representa ja un sistema aqueixa política de compra-venda, i que somnia repetir-la en les pròximes eleccions generals, té la *sans façon* de voler aparèixer com importador d'una lluita honorable, prenyada de bones intencions i fins resignat al sacrifici, abans de recórrer a qualques accions que després podessin ésser objecte de censures.

Qui no us conegui que us compril!

Encara em sembla oír el rumoreig d'una recent conversa, en la que un «advocat i diputat de la Mancomunitat» gallejava de repartir els mils duros que fossin precisos en les eleccions vinents, en aquells pobles en que la política no hi tingué fondes arrels.

Ara bé; nosaltres assegurem, sense por de que els fets vinguin a desmentir nos, que les eleccions en el districte de Granollers transcórrerán dintre la més absoluta legalitat i la normalitat més perfecte, car els electors del Vallès ens bastem i sobrem per a exigir-ho.

Coneixem al detall les maquinacions dels directors de la política de la Lliga en el districte; seguim el fil de la *trama* que s'està urdint per a torbar la pau que ha vingut regnant en les eleccions, de molts anys a aquesta part; i diem ben alt, perquè se'n enterin els *d'aquí* i els de *fóra*, que per a res pràctic servirán diccionaris maquiavèlics, confeccionats amb malèvoles intencions; i que les *trames*, per *enredades* que estiguin, les desfarem com sia, sense reparar en medis, que tots els considerarem bons, mentre es tracti d'impedir que's pugui falsejar la voluntat popular o s'intenti posar obstacles a la lliure emissió del vot.

Ja veu, doncs, l'aprofitat polític don Santiago de Riba, com amb tot i *cobrir-se* amb pell de xai, no pot ni enganyar pàgesos.

NOTETES

Ens enterem que en l'acte nacionalista celebrat fa pocs dies a Caldes de Montbuy, l'hi prengué part el metge senyor Montañá, ostentant la representació dels nacionalistes de París. De París o de Parets?

Copiem:

«Sería inadecuado que al dirigirme a un auditorio cuya mayoría, o por lo menos una gran parte, no entienden el catalán, me expresara en este idioma»...

Vostès creuran que aquestes paraules foren dites per algú «mal català» un «mal fill de Catalunya» o bé per algú «traïdor», veritat?

Doncs, no senyors; aquestes paraules foren pronunciades per En Josep Bertràn i Musitu en l'Assemblea de Procuradors celebrada darrerament a Barcelona i venen estampades en el volum oficial de les actes, editat per l'Il·lustre Col·legi de dita ciutat, en les pàgines 17 i 18.

Caldria saber si els «nacionalistes» de «Gent d'ara» subscriurién dites paraules.

Perquè nosaltres ja no sabem on som.

No sabem on comença l'intemperància i on acaba el respecte degut a les persones que de «allende» venen a cooperar amb les nostres coses.

Que's posin d'acord els nacionalistes en un punt tan trascendental i aleshores que ens ho expliquin per peces menudes.

I veurem si els entenem. Cosa que creiem difícil, ja que ells no s'han entès mai.

Ni s'entendran!

Ens enterem que s'ha constituït en nostra ciutat una Comissió delegada de la «Protectora de la Ensenyança catalana».

No hi tenim res que dir. Tot el què sia difussió de l'ensenyament mereix nostres alabances.

Emperò, en llegir el nom dels quins formen la Junta ja ens comença a rodar el cap. En Paco Sala, en Francisquet Estabanell i el nebot d'en Camillo fideuer, *pronoms* del regionalisme d'en Santiago de Riba i d'Espanya, fent costat al nostre volgut amic l'Alfred Canal i Comas, tiellant de «traïdor», «mal català», «nacionalista de conveniència» i no sabem ja quantes coses més, totes lletges, que havem vist estampades en les columnes del periòdic *nacionalista* «Gent d'ara».

Com se menja això?

Arri, enllà, farsants!

Nosaltres no hem de fer cap comentari alentorn del discurs d'en Cambó pronunciat a la Barceloneta, per la senzilla raó de que *nos adherimos*.

Però, nostra fruïció arribà al comble en llegir el parlament que el capdavanter de la Lliga, en clara i castiga llengua del *tirà*, endressà als comensals, en l'àpat donat per la Comissió de l'Exposició Ibero-Americana de Sevilla a vàries personalitats de Barcelona, en l'Hotel Ritz, el dilluns passat.

En Cambó digué que si no hagués nascut a Catalunya, li hauria agradat haver nascut andaluc i a Sevilla. ¡¡Olé, rejalao!!

Nosaltres, mercès al geni del gran Rusiñol, coneixem un català de la *Manxa*. Ara, gràcies a l'ex-ministre del Rei d'Espanya, podem donar-nos el *gustazo* de conèixer un català *sevil·lanol*.

A confesión de parte, relevación de prueba.

COMARCALES

Parets

Sembla que l'Ajuntament, convençut de atendre com se mereix el problema escolar de aquesta població, vol anar sèriament a resoldre'l, construint un edifici exprés per a nois i noies.

A aital objecte, el secretari d'aquesta corporació municipal, acompanyat del diputat a Corts senyor Torras visità al rector de la Universitat, senyor Marquès de Carulla, celebrant una detinguda conferència i quedant d'acord amb el què ha de fer-se perquè lo ans possible pugui ésser resolta aquesta important millora.

Interinament, l'Ajuntament ha de procurar aconseguir terreny adequat en lloc a propòsit i en les condicions necessàries, i una vegada feta aquesta primera gestió, es resoldrà quina fórmula s'accepta per a l'aixecament de l'edifici, entre les vàries que poden proposar-se.

Tantdebò que poguem veure prompte realitzada aquesta reforma, tan necessària i que tant unanimitat desitja aquest poble!

Mollet

El dijous, dia 4 del corrent, estigué en aquesta població l'Enginyer de l'Estat senyor Gassol, procedint a la recepció d'uns acopis de grava destinats a l'arranjament de la carretera de Barcelona a Ribas.

A l'ensem prengué els apunts necessaris per al projecte de construcció d'un grup de dos pontons d'hormigó armat, sobre l'anomenat torrent Caganell i d'un pont d'un sol arc sobre la riera Seca, ambdues obres de gran necessitat per a la major comoditat del trànsit per l'anomenada carretera.

—La crisi intensa que travessa l'indústria, desgraciadament, es deixa sentir aquí d'una manera intensa. La fàbrica de curts «Teneraria Moderna Franco-Española» la setmana passada es vegé obligada a deixar sense feina a 240 dels seus treballadors.

Es de desitjar que l'animació dels negocis permeti que's normalitzi ben aviat aquesta falta de treball.

La Roca

Havent sigut acabades les obres del pont sobre el Mogent, en la carretera de l'Estat que travessa aquesta població, s'ha procedit a la recepció provisional, havent ja sigut donat al trànsit públic.

Ultra els beneficis que aquesta millora portarà a aquesta contrada, hom ha de convenir que és una obra digna d'admiració i que contribueix al llufament d'aquest privilegiat recó de l'hermós Vallès.

ÚLTIMA HORA

La estultícia i estupidesa dels de «Gent d'Ara» arriba ja al comble.

Publica un article, «L'estat sanitari de Granollers», fent les següents consideracions: Que molts revacunats a casa la ciutat han tingut la verola.

Que fora necessari que's tapés el rec conegut per rec d'en Puig.

I que fora convenient la construcció d'un safreig per a rentar roba dels malalts.

A la primera cosa contestem que, complint acord de la Junta de Sanitat, es varen revacunar, per l'Inspector sanitari de l'Alcaldia, els nens que concorren a les escoles i a tots quants acudiren a les cases consistorials, essent la linfa empleada la que facilita la Inspecció Provincial de Sanitat.

Que per acord de la pròpia Junta va acordar-se requerir al propietari del rec, conegut pel rec d'en Puig, per a tapar-lo, concedint-li un plaç prudencial.

I, finalment, que ja ha sigut construït un safreig públic, en el pati de les Cases consistorials, pròxim i local on està instal·lada la estufa de desinfecció per a ús exclusiu de les robes procedents dels atacats de verola.

Vegi's, doncs, la mala fè dels que fan el periòdic lliguer.

Imp. Garrell ; Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

**La Doctora
T. Campaña Cassi**Miembro de la «Société de Médecine et d'Hygiène Tropicales» de París
Secretaria de los «Archivos Médicos Franco-Hispano-Americanos»
Ex interno de los Hospitales de Saint Louis, Broco, Hotel Dieu
y Rothschild, de ParísTiene el gusto de ofrecerles su
Consultorio Médico y Quirúrgico para Enfermedades de la mujer (PARTOS)Consejo de Ciento, 322, ent.
De 11 a 12 y de 2 a 4

Barcelona

Miquel Crusellas**GUANO CONCENTRAT**NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL**IMPREMTA**

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs NotesDiaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·lesANISADOS
MONTAÑACOGNAC
MONTAÑA**Anís La Perla del Vallés**Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS**JOSÉ PLANA**

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers